

፩ አኩቲተ ቊርባን ዘቅዱስ ያዕቆብ ኤጲስ ቆጶስ ዘሥሩግ ጸሎቱ ወበረከቱ የሀሉ ምስለ ኩልነ ሕዝበ ክርስቲያን ለዓለመ ዓለም አሜን ።

፪ ይ. ካ. እግዚአብሔር ምስለ ኩል ክሙ ።

ይ. ሕ. ምስለ መንፈስከ ።

ይ. ካ. አእኩትዎ ለአምላክነ ።

ይ. ሕ. ርቱዕ ይደሉ ።

ይ. ካ. አልዕሉ አልባቢክሙ ።

ይ. ሕ ብነ ኅበ እግዚአብሔር አምላክነ ።

፫ ይ. ካ. ተንሥኡ በፍርሃተ እግዚአብሔር ከመ ታጽምኡ አርኅዉ መላክወ አዕዛኒክሙ ወአንቅሑ ልበክሙ አኮ በከ ዘይከወን ሀል ዎትነ ውስተ ዝንቱ መካን እግዚአብሔር ይሬኢ ወይፈትን ለለ ፩ዱ ፩ዱ እምኔነ ።

፬ ፪ ፫ ንቅረብ ወንስኢሎ ለእግዚአብሔር እንዘ ንዜከሮሙ ለቀደምት አበው እለ አዕረፉ በርትዕት ሃይማኖት ወንወጥን እምሀልዎቱ ለአብ ክቡር ርእሰ ሊቀ ጳጳሳት አባ እገሌ ወዲበ ሱታፌሁ ብፁዕ ሊቀ ጳጳስነ አባ እገሌ ።

፩ የሥሩግ ኤጲስቆጶስ የያዕቆብ የቊርባን ምስጋና ። ጸሎቱና በረከቱ ከኛ ጋራ ይኑር ለዘለዓለሙ አሜን ።

፪ ይ.ካ. እግዚአብሔር ከሁላችሁ ጋራ ይሁን ።

ይ. ሕ. ከመንፈስህ ጋራ ።

ይ. ካ. አምላካችንን አመስግኑት ።

ይ. ሕ. እውነት ነው ይገባል ።

ይ.ካ. ልቡናችሁን ከፍ ከፍ አድርጉ።

ይ. ሕ. በአምላካችን በእግዚአብሔር ዘንድ አለን ።

፫ ይ. ካ. እግዚአብሔርን በመፍራት ተነሡ ትሰሙ ዘንድ የጀሮዎችሁን መስኮት ክፈቱ ልቡናችሁንም አንቁ በዚህ ቦታ ውስጥ መኖራችን ከንቱ የሚሆን አይደለም ከኛ ወገን እያንዳንዱን እግዚአብሔር ያያል ይመረምራልም ።

፬ በቀናች ሃይማኖት ያረፉትን የቀ ደሙ አባቶችን እያሰብን ቀርቦን እግዚአብሔርን እንለምነው ። ክቡር አባት በሚሆን በሊቀ ጳጳሳት በአባ እገሌና በሚመስለው በጳጳሱ በአባ እገሌ ሀልዎት እንጀምር ።

፩ ደ. ዲ. በእንተ ብፁዕ ።

፪ ደ. ካ. ንፍቅ ጸሎተ ቡራኬ ።

፫ ደ. ዲ. ንፍቅ መሐሮሙ ።

፬ ደ. ካ. ለእሱኒ ወለኩሎሙ እለ ተጸውዐ ስሞሙ ወእለ ኢተጸውዐ አስማቲሆሙ እለ ተገብረ ሎሙ ወእለ ኢተገብረ ሎሙ ዝንቱ ተዝካር ሠናይ በቅድሚኻ አዕርፍ ነፍሶሙ ወተሳሃሎሙ ።

፭ ደ. ካ. ለእሱኒ እምሰማይ ወልደክ ውስተ ማገፍን ድንግል ይግብር ፈቃደክ ።

፮ ደ. ዲ. እለ ትነብሩ ተንሥኡ ።

፯ ደ. ካ. ሎቱ ለወልድክ አወፈይኮ ወአሠልጠንኮ ወወህብኮ ወአኩን

፱ ደ. ካ. ንኮ ኩነኔ ሰማያት ወምድር እንዘ ሥሉጥ ውእቱ እምቅድመ ይትፈ ጠር ዓለም ።

፲፪ ደ. ዲ. ውስተ ጽባሕ ነጽሩ ።

፲፫ ደ. ካ. ሎቱ ለዋሕድክ ሚመጠን ዕበይ ወክብር ትሕትና ወትዕግ ሥት ዘምስለ ክሂል ።

፲፬ ደ. ዲ. ንነጽር ።

፲፭ ደ. ካ. ሎቱ ለፍቁርክ ይሰግዱ ሎቱ መላእክት ወሊቃነ መላእክት ረበ

፲፮ ደ. ካ. ቀተ ረበዋት ወኩሎ ስም ዘይሰመይ በታሕተ ሰማይ ወምድር ።

፩ ደ. ዲ. በእንተ ብፁዕ። (ቅዱ. ሐዋ. ፮-፱)

፪ ደ. ካ. ንፍቅ ጸሎተ ቡራኬ (ቅዱ. ሐዋ. ፲-፳፩)

፫ ደ. ዲ. ንፍቅ አቤቱ ማራቸው ።

፬ ደ. ካ. እሊህንና ሁሉንም ሰማቸው የተጠራውንና ሰማቸው ያልተጠራውን ይህ በጎ መታሰቢያ በፊትህ የተደረገላቸውንና ያልተደረገላቸውን ነፍሳቸውን አሳርፍ ይቅርም በላቸው ።

፭ ደ. ካ. ፈቃድህን ያደርግ ዘንድ ከሰማይ ወደ ድንግል ማገፍን ልጅህን የላክህ ።

፮ ደ. ዲ. የተቀመጣችሁ ተነሡ ።

፯ ደ. ካ. ለርሱ ለልጅህ ሰጠኸው አሠለጠንከውም ። ዓለም ሳይፈጠር ሥሉጥ ሲሆን ሰማይንና ምድርን መግዛትን ሰጥተህ አስገዛኸው ።

፲፪ ደ. ዲ. ወደ ምሥራቅ ተመልከቱ ።

፲፫ ደ. ካ. ለርሱ ለአንድ ልጅህ ምን ያህል ገናንነትና ክብር ትሕትና ከክሂልም ጋራ ትዕግሥት አለው ።

፲፬ ደ. ዲ. እናስተውል ።

፲፭ ደ. ካ. ለርሱ ለወዳጅህ መላእክትና ሊቃነ መላእክት ይሰግዱለታል ። ያለቆች አለቆችና ከሰማይና ከምድር በታች የሚጠራም ስም ሁሉ ።

፲፮ ፪ ሠራዊተ ሚካኤል በበነገዶሙ
 ወሠራዊተ ገብርኤል በበማጎሰ
 ሮሙ ኪሩቤል በግርማሆሙ ወሱ
 ራፌል በቅዱሴሆሙ ወኩሎሙ
 ሠራዊተ መላእክት በበጾታሆሙ
 ይሴብሕዎ ለእግዚአብሔር ለዘበስ
 ብሐተ ቅዱሳን ይሴባሕ ።

፲፯ ደ. ዲ. አውሥኡ ።

፲፰ ደ. ሕ. ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ ።

፲፱ ደ. ካ. ወንሕነኒ ንበል ምስሌሆሙ
 ጎሱረ ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ አንተ
 ዘበአማን እግዚእን ወአምላክን
 ወመድኃኒን ኢየሱስ ክርስቶስ
 ቅዱስ በቅዱሳኒክ ወልዑል በል
 ዑላኒክ ወእኩት በኩቴትክ
 ወስቡሕ አንተ ለዘበስብሐተ
 ቅዱሳን መላእክቲክ ።

፳ አ እግዚአ ኪያክ ይመስል በአርአያ
 ወበጸዳል ዘወለድኮ ፍንው አንተ
 እምጎቤሁ ለአቡክ ነቅዕ ዘእምነ
 ቅዕ ንጹሕ ዘውጎዘ እምአርያም ።

፳፩ ፈትል ነዊሳ ዘኢተበትክ እምአብ
 ፈጣሪ ሰማያት ወምድር እምሰማ

፳፪ ያት ወረድክ በፈቃድክ ማጎፀን
 ድንግል አግመረተክ ንስቲት ወለት

፲፮ የሚካኤል ሠራዊት በየነገዳቸው
 የገብርኤልም ሠራዊት በየማጎበራ
 ቸው ኪሩቤልም በግርማቸው ሱራ
 ፌልም በቅዱሴያቸው ። የመላእክ
 ትም ሠራዊት ሁሉ በየወገናቸው
 በቅዱሳን ምስጋና የሚመሰገን
 እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል ።

፲፯ ደ. ዲ. ተሰጥዎውን መልሱ ።

፲፰ ደ. ሕ. ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ ።

፲፱ ደ. ካ. እኛም ከነርሱ ጋራ
 በአንድነት ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ
 እንበል ። አንተ በእውነት ጌታችን
 አምላካችንና መድኃኒታችን ኢየ
 ሱስ ክርስቶስ በቅዱሳኖችህ የተቀደ
 ስህ በልዑላኖችህ ከፍ ያልህ በምስ
 ጋናህ የተመሰገንህ በቅዱሳን መላእ
 ክት ምስጋና የከበርህ ነህ ።

፳ አቤቱ የወለድኸው በመልክና በብር
 ሃን አንተን ይመስላል አንተ ከአባ
 ትህ ዘንድ ተልከሃል። ከአርያም
 ከፈሰሰ ከንጹሕ ምንጭ የተገኘ
 ምንጭ ።

፳፩ ከአብ ያልተለየ ረጅም ፈትል
 ሰማይንና ምድርን የፈጠርህ
 በፈቃድህ ከሰማያት ወረድህ
 የድንግል ማጎፀን ወሰነህ የድሆች
 ልጅ ትንሽ ብላቴና ገሊላዊት

፪ ወለቶሙ ለነዳያን ያረተክ ገሊላዊት
ሐቀፈተክ አፅናዕካ ወኢደንገዕት

ብክ ነፍሳ ቀደስክ ወሥጋሃ አንጸሕክ።

፳፪ በቤተ ልሔም ተወለድከ ወከመ
ሰብእ አስተርአይክ እምጎበ ዮሐንስ
ተጠመቀ ወዲበ ባሕር ሐርክ
ነፋሳተ ጎሠዕክ ወነፍሳተ አሕዮክ ።

፳፫ ፪ ሆሣዕና ዘምስለ አርዳኢከ ያድክ
እምፎቱ ጎብስት በኃይለ መለኮትክ
ወእምፂኤ ዓሣ ብዙኃን ሰብእ
አጽጎበክ ።

፳፬ አ እግዚአ ዘኢትደፈር ይሁዳ ደፈ
ረክ እምጎበ ሐና ተጽዕልክ
ወእም ጎበ ቀያፋ ተመነንክ
እምጎበ ዲላጦስ ተሐተትክ
ወምስለ ጊጉያን ተኅለቄ ።

፳፭ ዓርብ አሜሃ እኩያን አይሁድ ዲበ
ዕፅ ሰቀሉክ በእምሳለ ዝንቱ
ትእምርተ መስቀል ዘንገብሮ ንሕነ
እንዘ ናንሥእ እደቂን ዲበ ላዕለ ዛቲ
ጠረጴዛ ።

፳፮ አ እግዚአ ሰእደ ጎበር ተጻፋዕክ
በበትረ ህለት ተኩራዕክ ወበኩ
ናት ተረገዝክ ብሒአ መጸጸ ዘም
ስለ ሐሞት አስተዩክ እንዘ አምላክ
አንተ ዘትክል ከሊአ ኢከላእክ

አቀፈችህ አጸናሃት ባንተ አል
ደነገጠችም ። ነፍስዋን አከበርህ

ሥጋዋንም አነጸህ ።

፳፪ በቤተ ልሔም ተወለድህ እንደ
ሰውም ታየህ ። ከዮሐንስ ዘንድ
ተጠምቀህ በባሕር ላይም ሂድህ
ነፋሳትን ገሠጽህ ነፍሳትንም
አጸንህ ።

፳፫ ሆሣዕና ከደቀ መዛሙርትህ ጋራ
ዞርህ በጌትነትህ ኃይል ከአምስ
ጎብስት ከሁለት ዓሣም ብዙ
ሰዎችን አጠገብህ ።

፳፬ አቤቱ የማትደፈረውን ይሁዳ
ደፈረህ ። በሐና ዘንድ ተሰደብህ
በቀያፋም ዘንድ ተናቅህ በዲላጦ
ስም ዘንድ ተዋረድህ ከወንበዴ
ዎችም ጋራ ተቈጠርህ ።

፳፭ ያን ጊዜ ዓርብ ክፉዎች አይሁድ
በዕንጨት ላይ ሰቀሉህ ። እኛ
በዚህች ጠረጴዛ ላይ እጆቻችንን
አንሥተን በምናደርገው በዚህ
ትእምርተ መስቀል አምሳል ።

፳፮ አቤቱ በባሪያ እጅ ተጻፋህ ። በዘንግ
በትርም (ራስህን) ተመታህ በጦ
ርም ተወጋህ ሆምጣጣ መጣጣን
ከሐሞት ጋራ አጠጡህ ። አንተ
መከልከል የሚቻልህ አምላክ

ወተዕገሥኸ እስከ ለሞት በጸሐኸ
ዘንቶኸ ሆኖ በእንተ ፍቅር ሰብእ
ዘኮንኸ ።

፳፯ አሙታን ተንሣእከ ወሙታን
አንሣእኸ ጂቆ ጂወውኸ አምኃ
ለአቡኸ በልብሰተ ሥጋ ምስለ
ኃይለ መለኮት ውስተ ሰማያት
ዐረገኸ ገብ ዘተካት ህላዌኸ ።

፳፰ አ እግዚአ ሕዝብኸ መሐር ኪዳነከ
ተዘከር ዘምስለ አብርሃም ፍቁርከ
ወይስሐቅ ቅዱሳኒ ወበእንተ
እስራኤል ቅዱስከ ዘሰመደካሁ
በስምኸ ።

፳፱ አ እግዚአ በእንተ ነቢያት ቅዱሳን
ወበእንተ ሐዋርያት ሰባክያን በእ
ንተ ካህናት ሥዩማን ወሰማዕት
መዋዕያን ወበእንተ ጻድቃን ቡሩ
ካን ወበእንተ ደናግል ወመነኩሳት
መስተዓግሣን ።

፴ ደ አ እግዚአ በእንተ እሉ ዕቲ
ወንጌላውያን እሉ አምሳሊሆሙ
ለእለ በሰማያት ወሠረገላት
መናብርት ።

፴፩ ማቴዎስ በአምሳለ ብእሲ ዘዜነወ ል
ደተከ እምዘርአ ዳዊት በሥጋ እንዘ
ይቄጥን እምበኩረ አብው ቀደ
ምት ።

ስትሆን አልከለከልህም እስከ ሞት
ደርሰህ ታገሥህ ። ስለ ሰው ፍቅር
ይህን ሁሉ ሆንህ ።

፳፯ ከሙታን ተለይተህ ተነሣህ
ሙታንንም አነሣህ ለአባትህ እጅ
መንሻ ምርኮን ማረከህ ሥጋን
በመልበስህ በመለኮት ኃይል ወደ
ቀድሞ አነዋወርህ ወደ ሰማይ
ዐረግህ ።

፳፰ አቤቱ ሕዝብህን ማር ኪዳንህንም
አሰብ ። ስለ ወዳጅህ ስለ
አብርሃምና ስለ ወዳጅህም ስለ
ይስሐቅ በስምህ ስለጠራኸው ስለ
ቅዱስ ስለ እስራኤልም ።

፳፱ አቤቱ ስለ ቅዱሳን ነቢያትና
ሰላስተማሩ ሐዋርያት ስለ ተሾሙ
ካህናትና ድል ስለ ነሡ ሰማዕታት
ስለ ተባረኩ ጻድቃንም ስለ ደናግ
ልና ስለ ትዕግሥተኞች መነኩሳ
ትም ።

፴ አቤቱ በሰማያት ያሉ የመናብርት
ሠረገላዎችን ስለሚመስሉ ስለ
አራቱ ወንጌላውያን ።

፴፩ ከቀደሙ አባቶች በኩር ጀምሮ
ከዳዊት ዘር በሥጋ ወመለድህን
የተናገረ ማቴዎስ በሰው የተመሰለ
ነው ።

እሚሃ ከመ ትምሐረነ ወትሣለነ ተማገፀነ በዘባላዕነ ሥጋከ ወበዘሰተደነ ደምከ ።

፴፪ ማርቆስ በአምላላ አንበሳ ዘይጥገር
አንጎ ስብከተኸ ለእለ በግብጽ
በርቶዕት ሃይማኖት ።

፴፫ ሉቃስ በአምላላ ላህም ዘሰበከ
ትሕትናከ ማእከለ አድግ ወላህም
ሰኪቦተከ በአፅርቅት ጥብላሌከ
ዘምስለ ድንግል እምከ በውስተ
ጎል ህላዌከ ።

፴፬ ዮሐንስ በአምላላ ንስር ዘልዑለ
ይሠርር ወልዑለ ይጸርሕ ህሉና
መለኮት ይፈክር ባሕረ ጥበባት
ወዕመቀ ስብከት ።

፴፭ አንተ ውእቱ ዘኅረይካህ እምኦብ
ያጸሁ ወአሠርገውኮ በቅድስና ወአ
ቅነትኮ በዘዚእከ ቅናተ ድንግልና
አምላላ መላእክት ይኩን ዘአልቦ
ጥልቅት ።

፴፮ አ እግዚአ አይ አፍ ወአይ ከናፍር
ወአይ ልሳን ዘይከል ወድሶ ልዕል
ናከ ።

በዝዩ ዕርገተ ዕጣን ።

፴፯ ይ. ሕ. ተዘከረን እግዚአ ።

፴፰ ይ. ካ. ስብሐት ለከ አኩቴት
ለመንግሥትከ ኃይል ለአቡከ
ክብር ወስብሐት ወእዘዝ ለመንፈስ
ቅዱስ ዘዕዲይ ምስሌከ ወምስላ ዘወ
ለደቶ ዘኢየሐዕፅ ለዓለመ ዓለም ።

፴፪ በቀናት ሃይማኖት በግብፅ ላሉት
ስብከትህን ያረዘመ ማርቆስ
በሚያገሣ አንበሳ የተመሰለ ነው ።

፴፫ ትሕትናህን በአህያና በላም መካከል
መተኛትህን በጨርቅም መጠቅለል
ህን ከእናትህ ከድንግል ጋራ
በበረት መኖርህን የተናገረ ሉቃስ
በላህም የተመሰለ ነው ።

፴፬ ከፍ ብሎ የሚወጣ ከፍ ብሎም
የሚጮህ የመለኮትን አናኗዋር
የሚተረጉም የጥበብ ባሕር
የስብከት ጥልቅ ዮሐንስ በንስር
የተመሰለ ነው ።

፴፭ ከወንድሞቹ ለይተህ የመረጥኸው
አንተ ነህ ። በቅድስና ያስጌጥኸው
እንደ መላእክት ኃጢአት የሌለበት
ይሆን ዘንድ ።

፴፮ አቤቱ ልዕልናህን ማመስገን
የሚቻለው ምን አፍ ነው ምንስ
ከንፈር ነው ምንስ አንደበት ነው።
በዚህ ጊዜ ዕጣኑን ያሳርግ ።

፴፯ ይ. ሕ. አቤቱ አስበን። (ቅዱ. ሐዋ. ፴፬)

፴፰ ይ. ካ. ለአንተ ምስጋና ለመንግሥ
ትህም ምስጋና ለአባትህ ኃይል
ክብርና ምስጋና ከጽንዕ ጋራ ከአን
ተና ከወለደህ ከአባትህ ጋራ
ለሚተካከል ሕፃዕ ለሌለበት መን
ፈስ ቅዱስ ይገባል ለዘላለሙ ።

፴፱ ይ. ዲ. አንሥኡ ።

፵ ይ. ካ. ነሣእከ ኅብስት በእደቂክ ቅዱሳት ከመ ተሀሶመ ለአርዳኢክ ንጹሐን ።

በዝዩ ያንሥእ ኅብስተ ።

፵፩ ይ. ሕ. ነአምን ።

፵፪ ይ. ካ. ዘአሚሃ ባረክ ዘምስለ ስብሐት ባርኮ ይእዜኒ ለዝንቱ “እማሬ” ኅብስት ቡራኬ ፫ተ ጊዜ

፵፫ ዘአሚሃ ፈተትከ ዘምስለ በረከት ፈተቶ ይእዜኒ ለዝንቱ ኅብስት ። በዝዩ ያንቅዖ ለኅብስት ኅብ ፩ቱ ገጽ ።

፵፬ ይ. ሕ. አሚን አሚን አሚን ።

፵፭ ይ. ካ. ወካዕበ ቶላሕክ ጽዋዐ ወይን ምስለ ማይ ከመ ተሀሶመ ለሐዋርያቲክ ቅዱሳን ።

፵፮ ዘአሚሃ ቀደስከ ቀድሶ ይእዜኒ ለዝንቱ “እማሬ” ኅብስት ቡራኬ ፫ተ ጊዜ ።

፵፯ ዘአሚሃ መጠክ መጥዎ ይእዜኒ ለዝንቱ ጽዋዕ ።

በዝዩ ይነክነኮ ለጽዋዕ ።

፵፰ ይ. ሕ. አሚን አሚን አሚን ።

፵፱ ይ. ካ. ዘአሚሃ ደመርክ ደምሮ ይእዜኒ ለዝንቱ ኅብስት ምስለ ዝንቱ “እማሬ” ጽዋዕ ከመ ይኩን ሥጋክ ወደመክ ።

በዝዩ ይኅትም ሥጋ በደም ጠሚዖ።

፴፱ ይ. ዲ. አንሡ ።

፵ ይ. ካ. ቅዱሳት በሚሆኑ በእጆችህ ኅብስትን ያዝህ ። ለንጹሐን ደቀ መዛሙርትህ ትሰጣቸው ዘንድ ።

በዚህ ጊዜ ኅብስቱን ያንሣ ።

፵፩ ይ. ሕ. እናምናለን ።

፵፪ ይ. ካ. ከምስጋና ጋራ ያን ጊዜ እንደ ባረክህ አሁንም ይህን ኅብስት “እማሬ” ባርከው ፫ ጊዜ ይባርክ ።

፵፫ ያን ጊዜ ከበረከት ጋራ የቈረሰህ አሁንም ይህን ኅብስት “እማሬ” ቀረሰው ከዚህም በኋላ ኅብስቱን ከአምስት ላይ ያንቃው ።

፵፬ ይ. ሕ. አሚን አሚን አሚን ።

፵፭ ይ. ካ. ዳግመኛም የወይኑን ጽዋ ከውኃ ጋራ ቀላቅለህ ለቅዱሳን ሐዋርያቶችህ ትሰጣቸው ዘንድ ።

፵፮ ያን ጊዜ ያከበርህ አሁንም ይህን ጽዋ “እማሬ” አክብረው ፫ ጊዜ ይባርክ ።

፵፯ ያን ጊዜ የሰጠህ አሁንም ይህን ጽዋ ስጠው ። ጽዋውን በቀኝ እጁ በእራቱ ማዕዘን ይወዝውዘው ።

፵፰ ይ. ሕ. አሚን አሚን አሚን ።

፵፱ ይ. ካ. ያን ጊዜ አንድ ያደረግህ ዛሬም ሥጋህን ደምህን ይሆን ዘንድ ይህን ኅብስት ከዚህ ጽዋ “እማሬ” ጋራ አንድ አድርገው ። በዚህ ጊዜ በጣቱ ጠምቶ በደሙ ሥጋውን ይቅባ ።

፶ ደ. ሕ. ንዜኑ ሞተከ ።

፶፩ ደ. ዲ. በሰማይ የሀሉ ልብከሙ ።

፶፪ ደ. ሕ. በከመ ምሕረትከ ።

፶፫ ደ. ካ. ይትቀፈጽ ጥገተ ብርሃን
ወይትረጎው አኛቅጸ ስብሐት ወይ
ትቆላዕ መንገዳዕት ዘቅድመ ገጸ
ለአብ ወይረድ ነቅ በግዕ ለእግዚ
አብሔር ወይንበር ዲበ ዝንቱ
“እማሬ” ማእደ ከህነት ዘሥሩዕ
በቅድሚያ ሊቶ ለኃጥእ ገብርክ
ወይትፈኖ ሚሎስ ሰይፈ እሳት
መደንግዕ ወያስተርኢ ዲበ ዝንቱ
“እማሬ” ገብስት ወጽዋዕ ቡራኬ
፩ ጊዜ ላዕለ ገብስት ወ፩ ጊዜ ላዕለ
ጽዋዕ ወ፩ ጊዜ ላዕለ ፪ሆሙ
ዘይትፈተት ዝንቱ አኩቴት ።

፶፬ ደ. ሕ. አሜን እግዚአ መሐረን
እግዚአ መሀከን እግዚአ ተግሃለን።

፶፭ ደ. ዲ. በዙሉ ልብ ።

፶፮ ደ. ሕ. በከመ ሀሎ ።

፶፯ ደ. ካ. ደሚረክ ተሀሰሙ ለዙሎሙ
ለእለ ይነሥኡ እምኔህ ይኩኖሙ
ለሕይወት ወለሥርየተ ኃጢአት
ለዓለመ ዓለም ።

፶፰ ደ. ካ. ሀበን ንገብር ።

ደ. ሕ. ከማሁ ።

፶፱ ደ. ካ. ቡሩክ ስሙ ለእግዚአብሔር

ደ. ሕ. ከማሁ ።

፶ ደ. ሕ. አቤቱ ሞትህን እንናገራለን ።

፶፩ ደ. ዲ. ልቡናችሁ በሰማይ ይኑር ።

፶፪ ደ. ሕ. አምላካችን ሆይ እንደ
ቸርነትህ ነው እንጂ ።

፶፫ ደ. ካ. የብርሃን ደጅ ይገለጥ
የብርሃን በርም ይከፈት በአብ ፊት
ያለ መጋረጃም ይገለጥ የእግዚአብ
ሔር በግዕ እነሆ ይውረድ በእኔ
በባሪያህ ፊት በተዘጋጀ በዚህ
በከህነት ማዕድ “እማሬ” ላይ
ይቀመጥ ። የሚያስደነግጥ የእሳት
ሰይፍ ሚሎስ ይላክ በዚህ
ገብስትና ጽዋ “እማሬ” ላይም
ይገለጥ ። አንድ ጊዜ ገብስቱን
ይባርክ ። አንድ ጊዜ ጽዋውን
ይባርክ የሚፈተተው ይህ አኩቴት
ነው ። ፩ ጊዜ ሁለቱንም ይባርክ ።

፶፬ ደ. ሕ. አቤቱ ማረን ። አቤቱ ራራ
ልን አቤቱ ይቅር በለን ።

፶፭ ደ. ዲ. በፍጹም ልብ ።

፶፮ ደ. ሕ. በፊት እንደ ነበረ ።

፶፯ ደ. ካ. ከርሱ ለሚቀበሉ ሁሉ አንድ
አድርገህ ስጣቸው ። ለሕይወትና
ለኃጢአት ማስተሥርያ ይሆናቸው
ዘንድ ለዘላለሙ ።

፶፰ ደ. ካ. አንድ እንሆን ዘንድ መሆንን
ስጠን ። ደ. ሕ. እንደርሱ ።

፶፱ ደ. ካ. የእግዚአብሔር ስሙ ምስጉን
ነው ። ደ. ሕ. እንደርሱ ።

፳፰ ደ. ካ. ፈኑ ጸጋ መንፈስ ቅዱስ ።
ደ. ሕ. ከማሁ ።

፳፩ ደ. ዲ. ተንሥኡ ለጸሎት ።
ደ. ሕ. እግዚአ ተሳላላን ።
ደ. ካ. ሰላም ለኩልክሙ ።
ደ. ሕ. ምስለ መንፈስከ ።

፳፪ ደ. ካ. ጸሎተ ፈትቶ ።
ወካዕቤ ናስተበቀዕከ ኦ መፍቀሬ
ሰብእ ወንገኒ ለከ በኩሉ ወውስተ
ኩሉ ወኢለፅዱ እምኔን ኢይስከየን
ሥጋከ ወደምከ በእንተ ዘኢኮን
ንጹሕ ንፍስን ወሥጋን ።

፳፫ በከመ ተንጦልዐ ሥጋከ ዲበ ዕፀ
መስቀል ላዕሊ ወታሕተ የማን
ወጸጋመ በከመ መዓዝኒሃ ለምድር
ለሕይወተ ኩሉ ዓለም ወከማሁ
ንሕነኒ ንእኅዝ ወናርኢ እምዝንቱ
ኅብስት ኪያሁ ትእምርተ መስቀል
ወለኩሉ ዘይነሥእ እምኔሁ ኢይ
ኩኖ ለቅስት ወኢለኅጉል ።

፳፬ ፪ ሚጌ እግዚአ ዘተአምር ዕበዲሁ
ለሰብእ አልቦ ዘተረከበ ዘኢኅድጎ
ለሥርዓትከ እምቀዳሚ አዳም
ወእስከ ይእኬ መዋዕል እስመ
አንተ ወአቱ ርጉቀ መዓት ወብ
ዙጋ ምሕረት ወጸድቅ እግዚአብ
ሔር አምላክን ።

፳፰ ደ. ካ. የመንፈስ ቅዱስን ጸጋ ላከ
ልን ። ደ. ሕ. እንደርሱ ።

፳፩ ደ. ዲ. ለጸሎት ተነሡ ።
ደ. ሕ. አቤቱ ይቅር በለን ።
ደ. ካ ሰላም ለሁላችሁ ይሁን ።
ደ. ሕ. ከመንፈስህ ጋራ ።

፳፪ ደ. ካ. የመፈተት ጸሎት ።
ዳግመኛም ሰውን የምትወድ ሆይ
እንማልድሃለን ። በሁሉ በሁሉም
ዘንድ እንገዛልሃለን ። ነፍሳችንና
ሥጋችን ንጹሕ ስላልሆነ ሥጋህና
ደምህ ከእኛ ወገን አንዱን ስንኳ
አይክሰሰን ።

፳፫ ሥጋህ ለዓም ሁሉ ሕይወት
ለመሆን እንደ ምድር ማዕዘን ወደ
ላይና ወደ ታች ወደ ቀኝና ወደ
ግራ በዕፀ መስቀል ላይ እንደ
ተዘረጋ እኛም እንዲሁ ከዚህ
ኅብስት ይህን ትእምርተ ምስቀል
ይዘን እናሳያለን ። ከርሱ ለሚቀበ
ለውም ሁሉ ለወቀሳ ወይም
ለጥፋት አይሁንበት ።

፳፬ አቤቱ የሰውን ስንፍናውን
የምታውቅ ምን ያህል ነው ።
ከቀደመው አዳም ጀምሮ እስከ ዛሬ
ዘመን ድረስ ሥርዓትህን ያላፈረሰ
የተገኘ የለም ። መዓትህ የራቀ
ምሕረትህ የበዛ እውነተኛም
እግዚአብሔር አምላካችን አንተ
ነህ እኮ ።

፳፭ ደ. ዲ. ጸልዩ ።

ደ. ሕ. አቡነ ዘበሰማያት ።

፳፮ ደ. ካ. እወ እጼሊ በከመ ቀዳሚ ሥርዓት ዘተአዘዘ እምኅበ እግዚአብሔር በከመ ጸልዩ በእንተ ሕዝብክ ሙሴ ወእርን ካህናት ።

፳፯ ወከማሁ እጼሊ ኅቤክ በእንተ ሕዝብክ ወርስትክ እለ መጽሐውስተ ቤተ መቅደስክ ካህናት ወዲያቆናት ወእለ ዘአፍኦ ሕዝብክ ወርስትክ ወእመኒ ሶ እምሕዝባውያን ዘርጎቀ ሕሊናሁ እምኔክ ረሲ ይሠጠም ኅበ ዘዚአክ ፈቃድ ።

፳፰ በከመ አስተጋባእክ ለዛቲ ኅብስት እንዘ ዝሩት ይእቲ ማእከለ አድባር ወእውግር ወውስተ ቁላት ወገዳም ወተጋቢአ ኮነት አሐተ ጽርስፎራ።

፳፱ ደ. ሕ. ሠራዊተ መላእክቲሁ ለመድኃኔ ዓለም ይቀውሙ ቅድሚሁ ለመድኃኔ ዓለም ።

፬ ወይኬልልሞ መላእክት ዘእሳት መንጠላዕቲ ለመድኃኔ ዓለም ስእንተ ሥጋሁ ቅዱስ ወበእንተ ደሙ ክቡር ወንብጸሕ ቅድመ ገጹ ከመንባእ ውስተ ጽርሐ ቅድሳቲ ለመድኃኔ ዓለም አሚነነ ኪያሁ ተወኪለን ቦቲ ነሐዩ ።

፳፭ ደ. ዲ. ጸልዩ ።

ደ. ሕ. አቡነ ዘበሰማያት (ቅዱ. ሐዋ. ፰)

፳፮ ደ. ካ. ካህናቱ ሙሴና አርን ስለ ሕዝብህና ስለ ርስትህ እንደ ጸልዩ ከእግዚአብሔር እንደታዘዘው እንደ ቀደመው ሥርዓት በእውነት እጸልያለሁ ።

፳፯ እንደርሱ ወደ አንተ እጸልያለሁ ወደ ቤተ መቅደስህ ስለመጡት ካህናትና ዲያቆናት በአፍኦም ስላሉ ስለ ሕዝብህና ስለ ርስትህ ከሕዝባውያን ወገን አሳቡ ከአንተ የራቀ ቢኖር ወደ አንተ ፈቃድ እንዲሠጥም አድርገው ።

፳፰ ይህችን ኅብስት በተራራና በኮረብታ በበረሃና በቁላ የተበተነች ስትሆን እንደ ሰበሰብሃት ተሰብስባም አንድ ኅብስት እንደሆነች ።

፳፱ ደ. ሕ. የመድኃኔ ዓለም የመላእክት ሠራዊት በመድኃኔ ዓለም ፊት ይቆማሉ ።

መጋረጃው እሳት የሆነ መድኃኔ ዓለምን መላእክት ያመሰግኑታል ። ስለ ቅዱስ ሥጋውና ስለ ክቡር ደሙ ። እርሱን አምነን ወደ መድኃኔ ዓለም መመስገኛ አዳራሽ እንገባ ዘንድ ከፊቱ እንድረስ ። በርሱ አምነን እንድናለን ።

፸፫ ይ. ዲ. ንፍቅ አርገዉ ።

፸፩ ይ. ዲ. እለ ትቀውሙ ።

፸፪ ይ. ካ. እው ናቴሕት ወንገኒ ለከ
ለዘትነብር ውስተ ጽርሕከ ዘአር
ያም ገበ ኢይበጽሕ ሕሊና ሰብእ
ወኢዘመላእክት አእምሮ ።

፸፫ ናስተብቀዕ ኒሩተ ሠናያተከ በእንተ
ሕዝብከ ወርስትከ እለ መጽኡ
ውስተ ቤተ መቅደስከ በዛቲ
ዕለትካህናት ወዲያቆናት እለ
አድነት ርእሶሙ ቅድመ ዕበዩ ል
ዕልናከ ከመ ይንሥኡ ሥጋከ
ወደመከ በእደ ዚአየ ዘጸዋዕከኒ
በጸጋ ዚአከ ዘኢመጠንዩ ወኢድል
ወትዩ ወምስ ኪነትዩኒ ሊተ ለኃጥእ
ገብርከ ።

፸፬ ዝኬ ውእቱ ኪዳነ ቃልከ ዘታወ
ሥእሙ ለካህናት እንዘ ትብል ዪዉ
ለምድር ዘትቤሎሙ ለካህናት ብር
ሃት ለዓለም ዘትቤሎሙ ለካህናት

፸፭ በአምሳለ መላእክት ዘትቤሎሙ
ለካህናት ማገቶተ ቤተ ክርስቲያን

፸፮ ዘትቤሎሙ ለካህናት ነጻኬ ሊቀ
ካህናት ኢየሱስ ክርስቶስ ከመ
ትባርክ ሕዝብከ ለዓለመ ዓለም ።

፸፯ ይ. ዲ. ስግዳ ።

፸፫ ይ. ዲ. ንፍቅ መኳንንት ደጆችን
ክፈቱ ።

፸፩ ይ. ዲ. የቆማችሁ ሰዎች ራሳችሁን
ዝቅ ዝቅ አድርጉ ።

፸፪ ይ. ካ. በእውነት ዝቅ ዝቅ
እናደርጋለን። የሰው ሕሊና የመላእ
ክትም አእምሮ በማይደርስበት በል
ዕልና አደራሽህ ለምትኖር ለአን
ተም እንገዛለን ።

፸፫ የበጎነትህን ቸርነት እንማልዳለን
ስለ ሕዝብህና ስለ ርስትህ በዚህች
ዕለት ወደ ቤተ መቅደስ ስለመጡ።
መጠኔና አገባቤ ሳይሆን ችግረኛም
ሳለሁ በጸጋህ በጠራኸኝ በእኔ
በኃጢአተኛው በባሪያህ እጅ
ሥጋህንና ደምህን ይቀበሉ ዘንድ
በልዕልናህ ገናንነት ፊት ራሳቸውን
ዝቅ ዝቅ ስላደረጉ ካህናት ዲያቆ
ናት ።

፸፬ ለካህናት የነገርሃቸው የቃልሀ
ኪዳን ይህ ነው። የምድር ጨው
ናችሁ ብለህ። ካህናትን የዓለሙ
ብርሃን ናችሁ ያልሃቸው ።
ካህናትን የመላእክት ምሳሌ ናችሁ
ያልሃቸው ። ካህናትን የቤተ
ክርስቲያን መብራት ናችሁ ያል
ሃቸው ። ሊቀ ካህናት ኢየሱስ
ክርስቶስ ሆይ ሕዝብህን ለዘላለሙ
ትባርክ ዘንድ ና ።

፸፯ ይ. ዲ. ስግዳ ።

፸፯ ደ. ሕ. ቅድሚካ ።

፸፰ ደ. ካ. ጸሎተ ንስሐ ።

፸፱ ደ. ዲ. ነጽር ።

ደ. ካ. ቅድሳት ለቅዱሳን ።

ደ. ሕ. ፩ ኦብ ቅዱስ ።

፸፺ ደ. ካ. እግዚአብሔር ምስለ ነፍሱ ክሙ ።

ደ. ሕ. ምስለ መንፈስክ ።

፹ በዝዮ ያንሥእ ካህን ኅብስተ ፍጹመ በእዴሁ ወይበል እግዚአ መሐረን ክርስቶስ ።

ደ. ሕ. ከማሁ ።

፹፩ ደ. ዲ. እለ ውስተ ንስሐ ሀሎክሙ

፹፪ ወእምዝ ተመይጦ መንገል ሕዝብ።

ደ. ካ. እግዚአብሔር አምላክነ ።

፹፫ ወእምድገረ ተመጥዎ ቍርባን ።

ደ. ካ. ጎዳፌ ነፍስ ።

እ ገባሬ ብርሃናት ዘደፍኦ ለጽልመት ወሠዐር ለጣዖት ዘበሞቱ ደምሰሶ ለሞት ።

፹፬ ናስተብቍ፩ ኂሩት ሠናዖቲክ በእንተ ሕዝብክ ወርስትክ እለ መጽኡ ውስተ ቤተ መቅደስክ ከመ ይንሥኡ ሥጋክ ወደመክ እምክብርት ማእድክ እንተ ይእቲ ተስፋ ሆሙ ለጋጥእን ።

፸፯ ደ. ሕ. አቤቱ በፊትህ እንሰግዳለን።

፸፰ ደ. ካ. ጸሎተ ንስሐ (ቅዱ. ሐዋ. ፸፪-፹፰)

፸፱ ደ. ዲ. ተመልከት ።

ደ. ካ. ቅድሳት ለቅዱሳን ነው ።

ደ. ሕ. ቅዱስ ኦብ አንድ ነው ።

፸፺ ደ. ካ. እግዚአብሔር ከሁላችሁ ጋራ ይሁን ።

ደ. ሕ. ከመንፈስህ ጋራ ።

፹ በዚህ ጊዜ ቄሱ መላውን ኅብስት አንሥቶ በእጁ ይዞ እንዲህ ይበል አቤቱ ክርስቶስ ማረን ።

ደ. ሕ. እንደርሱ ።

፹፩ ደ. ዲ. በንስሐ ውስጥ ያላችሁ ራሳችሁን ዝቅ ዝቅ አድርጉ ።

፹፪ ከዚህም በኋላ ወደ ሕዝቡ ተመልሶ። ደ.ካ. አምላካችን እግዚአብሔር ሆይ (ቅዱ. ሐዋ. ፺፭-፻፸ ዳግም. ፻፬-፻፹፰ ተሙ.)

፹፫ ከተቀበሉም በኋላ ።

ደ. ካ. ጎዳፌ ነፍስ ።

የብርሃናት ፈጣሪ ሆይ ጨለማን የደፋው ጣዖትንም የሻረው በሞቱ ሞትን ያጠፋው ።

፹፬ ተስፋቸው ከምትሆን ከክብርት ማዕድህ ሥጋህንና ደምህን ይቀበሉ ዘንድ ወደ ቤተ መቅደስህ ስለ መጡ ስለ ሕዝብህና ስለ ርስተህ የበጎነትህን ቸርነት እንማልዳለን ።

፹፮ መዓልተ ዕቀቦሙ እምጌግዮ ወእም
 ስሕተት በመለያል ወበመልክዕ
 በንጻሬ ወበራእይ ሌሊተ ተኖል
 ዎሙ ትግሀታተ ከንቱ ኣይምጽ
 ኣሙ እንተ ይእቲ እማሳኒሃ ለነፍስ።

፹፯ ወለእመኒ ኖሙ ረሲ ሎሙ አክናፊ
 መላእክት ይክድኖሙ ክሰደ ንቐም
 ኣይሥጥሞሙ ዘውእቱ እምሳሊሁ
 ለሞት።

አንቅሐሙ እግዚእ በፍቅርክ ከመ
 ይሰብሐ ለስምክ ክቡር ወአዚኸ
 አንተ አጋዜ ዓለም እግዚአብሔር
 አምላካ።

ይ. ዲ. ጸልዩ ።

፹፰ ይ. ካ. አኮ ለነ እግዚእ አኮ ለነ

፪ ለክርስቲያን ሕዝብክ ዝንቱ ዓለመ
 ተስፋ ዘይበለ ወይማስን ኣላ
 ዘይመጽእ ንሴፎ ወንጸንሕ።

፹፱ እስመ አንተ ተቤ ሰማይ ወምድር
 የኅልፍ ወቃልየሰ ኢየኅልፍ።

፻ ወካዕብ ተቤ ይከውን ንፍሐተ ቀርን
 ቩተ ጊዜ ዘውእቱ መንቅሐ
 ሙታን።

፻፩ በቀዳሚ ንፍሐተ ቀርን ይተጋባእ
 ጸበለ ሥጋ ዘተዘርወ ውስተ ኰሉ
 አጽናፊ ዓለም ዘሀሎ መልዕልተ

፹፮ በቀን በመልክና በሕዋሳት በማየ
 ትም በራእይም ከመበደልና ከመሳት
 ጠብቃቸው ። በሌሊት ለከንቱ
 ነገር መትጋት እንዳይመጣባቸው
 ጠብቃቸው ። ይህቸውም ነፍሱን
 የምታጠፋ ናት ።

፹፯ ቢተኙም ያለበሳቸው ዘንድ የመላእ
 ክት ከንፍ አድርግላቸው የእንቅ
 ልፍ ጽናት እንዳይሠጥማቸው ።
 የኸውም የሞት ምሳሌ ነው ።
 አቤቱ በፍቅርህ አንቃቸው ክቡር
 ጽኑ የሚሆን ስምህን ያመሰግኑ
 ዘንድ ። ዓለምን የያዘህ አንተ
 እግዚአብሔር አምላካችን ።

ይ. ዲ. ጸልዩ ።

፹፰ ይ. ካ. አቤቱ የሚያረጅ የሚጠፋ
 ይህ የተስፋ ዓለም ለእኛ ለክርስቲ
 ያን ወገኖቻህ አይደለም የሚመጣ
 ውን ተስፋ እናደርጋለን ደጅም
 እንጠናለን እንጂ ።

፹፱ አንተ ሰማይና ምድር ያልፋል ቃሌ
 ግን አያልፍም ብለሃልና ።

፻ ዳግመኛም ሦስት ጊዜ የመለከት
 መነፋት ይሆናል ብለሃልና ይኸ
 ውም ሙታንን የሚያነቃ ነው ።

፻፩ በመጀመሪያው አዋጅ በዓለም ዳርቻ
 ሁሉ የተበተነ የሥጋ ትብያ ይለበሰ
 ባል በላይ ያለውና በታች ያለው

ወዘሀሎ ሙትሕተ ዘሀሎ በየብስ
 ወዘሀሎ በባሕር ወዘሀሎ ውስተ
 ከርሃሙ ለአራቂት ዘወድቀ
 ቅርፍተ ሥጋ ዲበ ምድር ሴትጋባእ
 ኅበ ዘትካት ምእላዲሁ ።

፺፩ ፪ ወበዳግም ንፍሐተ ቀርገ ይሰፈሩ

አዕዕምት ምስለ ሥጋ ወይከውን

፺፫ ፫ በድነ ፍጹመ ዘእንበለ አንሰሐስሐ

ወኢተሐውሶ እስከ ጊዜሁ ።

፺፪ ፬ ወበሣልስ ንፍሐተ ቀርገ

ይትነሥኡ ሙታን ከመ ቅጽበተ

ዓይን ጸድቃን ወኃጥአን እንዘ

ይፀውሩ ምግባራቲሆሙ እምዲበ

ምድር ዘተለዎሙ ዘገብሩ ከሎ

በመዋዕለ ሕይወቶሙ እመሂ ሠናየ

ወእመሂ እኩየ ወታቀውም ጸድ

ቃን በየማንከ ወኃጥአን በጸጋምከ ።

፺፫ ፭ ወታወሥእሙ ለኅሩያኒከ በቃለ

ብፅዓን እንዘ ትብል ንዑ ኅቤየ

ቡሩካኑ ለአቡየ ትረሱ መንግሥተ

በባሕር ያለውና በየብስ ያለው
 በአራቂትም ሆድ ያለው በምድር
 ላይ የወደቀ የሥጋ ቅርፍትም ሁሉ
 ወደ ቀደመ መገናኛው ይሰበሰ
 ባል ።

፺፩ በሁለተኛም አዋጅ አጥንቶች

ከሥጋና ከደም ጋራ ይያያዛሉ ያለ

መንቀሳቀስ ያለ መናወጥም እስከ

ጊዜው ድረስ ፍጹም በድን

ይሆናል ።

፺፪ በሦስተኛውም አዋጅ ሙታን እንደ

ዓይን ጥቅሻ ይነሣሉ ጸድቃንና

ኃጥአን ክፉም ቢሆን በጎም ቢሆን

በሕይወታቸው ዘመን የሠሩትን

ሁሉ ከምድር የተከተላቸውን

ሥራቸውን ተሸክመው ይነሣሉ ።

ጸድቃንን በቀኝህ ኃጥአንንም

በግራህ ታቆማለህ ።

፺፫ ለመረጥሃቸው እንዲህ ብለህ በምስ

ጋና ቃል ትናገራቸዋለህ ። እናንተ

የአባቴ ቡሩካን ዓለም ሳይፈጠር

ሰማያት ዘድልው ለክሙ እምቅ
ድመ ይትፈጠር ዓለም ።

እስመ ርኅብኩ ወአብላዕክሙኒ ።

ጸማእኩ ወአስተይክሙኒ ።

ዐረቁ ወአልበስክሙኒ ።

ደወይኩ ወሐወዕክሙኒ ።

ተሞቃሕኩ ወነበብ

ክሙኒ ።

ነግደ ኮንኩ ወአኅደርክሙኒ ።

፺፬ ወእምዝ ትትመየጥ መንገል ጸጋምክ

ወትገንሐሙ ለጋጥእን በቃለ

ስክየት እንዘ ትብል ሑሩ እምኒየ

ርጉማን ውስተ እሳት ዘለዓለም

ዘድልው ለሰይጣን ወለመላእክ

ቲሁ ።

እስመ ርኅብኩ ወአብላዕክሙኒ ።

ጸማእኩ ወአያስተይክሙኒ ።

ዐረቁ ወአያልበስክሙኒ ።

ደወይኩ ወአሐወዕክሙኒ ።

ተሞቃሕኩ ወአነበብክሙኒ ።

ነግደ ኮንኩ ወአኅደርክሙኒ ።

፺፭ አሚሃ ይትፈጸም ኩሉ አፍ ወልሳን

ዘይነብሰ ሳመፃ ወጽልሑት ።

፺፮ አሚሃ ይከውን ኅዘን ዘአይበቁዕ

ኅዘን አሚሃ ይከውን ክላሕ

ዘአይበቁዕ ክላሕ አሚሃ ይከውን

የተዘጋጀላችሁን መንግሥተ ሰማያ

ትን ትወርሱ ዘንድ ወደ እኔ ኑ ።

ብራብ አብልታችሁኛልና ።

ብጠማ አጠጥታችሁኛልና ።

ብታረዝ አልበላችሁኛልና ።

ብታመም ጎብኝታችሁኛልና።

ብታሠር መጥታችሁ ጠይቃችሁ

ኛልና።

እንግዳ ብሆን አሳድራችሁኛልና ።

፺፬ ከዚህም በኋላ ወደ ግራህ ተመልሰህ

ጋጥአንን በወቀሳ ቃል እንዲህ

ብለህ ትቁጣቸዋለህ እናንት

ርጉማን ከእኔ ወግዱ ለሰይጣንና

ለሠራዊቱ ወደ ተዘጋጀ ወደ

ዘላለም እሳት ሂዱ ።

ብራብ አላበላችሁኝምና ።

ብጠማ አላጠጣችሁኝምና ።

ብራቆት አላለበላችሁኝምና ።

ብታመም አልጎበኛችሁኝምና ።

ብታሠር አልጠየቃችሁኝምና ።

እንግዳ ብሆን አላሳድራችሁኝምና ።

፺፭ ያን ጊዜ ዓመፅንና ሽንገላን ይናገር

የነበረ አፍና አንደበት ሁሉ

ይዘጋል ። ያን ጊዜ ኅዘን ይደረጋል

የማይጠቅም ኅዘን ነው ።

፺፮ ያን ጊዜ ጩኸት ይሆናል የማይጠ

ቅም ጩኸት ነው ያን ጊዜ ፍጅት

ይሆናል የማይጠቅም ፍጅት ነው

ወዘሀሎ መትሕተ ዘሀሎ በዩብሰ
 ወዘሀሎ በባሕር ወዘሀሎ ውስተ
 ከርሃሙ ለአራቂት ዘወድቀ
 ቅርፍተ ሥጋ ዲሰ ምድር ይትጋባእ
 ኅበ ዘትካት ምእላዲሁ ።

፺፩ ፪ ወበዳግም ንፍሐተ ቀርን ይሰፈድ

አዕዕምት ምስለ ሥጋ ወይከውን

፺፫ ፫ በድን ፍጹመ ዘእንበለ አንሰሐስሐ
 ወኢተሐውሶ እስከ ጊዜሁ ።

፺፪ ፬ ወበሃልስ ንፍሐተ ቀርን

ይትነሥኡ ሙታን ከመ ቅጽበተ

ዓይን ጸድቃን ወኃጥኣን እንዘ

ይፀውሩ ምግባራቲሆሙ እምዲበ

ምድር ዘተለዎሙ ዘገብሩ ነሎ

በመዋዕለ ሕይወቶሙ እመሂ ሠናየ

ወእመሂ እኩየ ወታቆውም ጸድ

ቃን በየማንከ ወኃጥኣን በጸጋምከ ።

፺፫ ፭ ወታወሥእሙ ለኅሩያኒከ በቃለ

ብዕዓን እንዘ ትብል ንዑ ኅቤየ

ቡሩካኑ ለአቡየ ትረሱ መንግሥተ

በባሕር ያለውና በየብስ ያለው
 በአራቂትም ሆድ ያለው በምድር
 ላይ የወደቀ የሥጋ ቅርፍትም ሁሉ
 ወደ ቀደመ መገናኛው ይሰበሰ
 ባል ።

፺፩ በሁለተኛም አዋጅ አጥንቶች

ከሥጋና ከደም ጋራ ይያያዛሉ ያለ
 መንቀሳቀስ ያለ መናወጥም እስከ
 ጊዜው ድረስ ፍጹም በድን
 ይሆናል ።

፺፪ በሦስተኛውም አዋጅ ሙታን እንደ

ዓይን ጥቅሻ ይነሣሉ ጸድቃንና

ኃጥኣን ከፋም ቢሆን በጎም ቢሆን

በሕይወታቸው ዘመን የሠሩትን

ሁሉ ከምድር የተከተላቸውን

ሥራቸውን ተሸክመው ይነሣሉ ።

ጸድቃንን በቀኝህ ኃጥኣንንም

በግራህ ታቆማለህ ።

፺፫ ለመረጥሃቸው እንዲህ ብለህ በምስ

ጋና ቃል ትናገራቸዋለህ ። እናንተ

የአባቴ ቡሩካን ዓለም ላይፈጠር

ሰማያት ዘድልው ለክሙ እምቅ
ድመ ይትፈጠር ዓለም ።

እስመ ርኅብኩ ወኢብላዕክሙኒ ።

ጸማእኩ ወኢስተይክሙኒ ።

ዐረቁ ወኢልበስክሙኒ ።

ደወይኩ ወኢሐወዕክሙኒ ።

ተሞቃሕኩ ወነብብ

ክሙኒ ።

ነግደ ኮንኩ ወኢኅደርክሙኒ ።

፺፬ ወእምዝ ትትመየጥ መንገል ጸጋምክ

ወትገንሐሙ ለኃጥእን በቃለ

ስክየት እንዘ ትብል ሐሩ እምኔየ

ርጉማን ውስተ እሳት ዘለዓለም

ዘድልው ለሰይጣን ወለመላእክ

ቲሁ ።

እስመ ርኅብኩ ወኢያብላዕክሙኒ ።

ጸማእኩ ወኢያስተይክሙኒ ።

ዐረቁ ወኢያልበስክሙኒ ።

ደወይኩ ወኢሐወዕክሙኒ ።

ተሞቃሕኩ ወኢነብብክሙኒ ።

ነግደ ኮንኩ ወኢያኅደርክሙኒ ።

፺፭ አሜሃ ይትፈጸም ነሱ አፍ ወልሳን

ዘይነብብ ሳመፃ ወጽልሐተ ።

፺፮ አሜሃ ይከውን ኅዘን ዘኢይበቀሶ

ኅዘን አሜሃ ይከውን ክላሕ

ዘኢይበቀሶ ክላሕ አሜሃ ይከውን

የተዘጋጀላችሁን መንግሥተ ሰማያ
ትን ትወርሱ ዘንድ ወደ እኔ ኑ ።

ብራብ አብልታችሁኛልና ።

ብጠማ አጠጥታችሁኛልና ።

ብታረዝ አልብላችሁኛልና ።

ብታመም ጎብኝታችሁኛልና ።

ብታሠር መጥታችሁ ጠይቃችሁ

ኛልና ።

እንግዳ ብሆን አላድራችሁኛልና ።

፺፬ ከዚህም በኋላ ወደ ግራህ ተመልሰህ

ኃጥእንን በወቀሳ ቃል እንዲህ

ብለህ ትቁጣቸዋለህ እናንተ

ርጉማን ከእኔ ወግዱ ለሰይጣንና

ለሠራዊቱ ወደ ተዘጋጀ ወደ

ዘላለም እሳት ሂዱ ።

ብራብ አላብላችሁኝምና ።

ብጠማ አላጠጣችሁኝምና ።

ብራቆት አላለብላችሁኝምና ።

ብታመም አልጎብኛችሁኝምና ።

ብታሠር አልጠየቃችሁኝምና ።

እንግዳ ብሆን አላላደራችሁኝምና ።

፺፭ ያን ጊዜ ሳመፀንና ሸንገላን ይናገር

የነበረ አፍና አንደበት ሁሉ

ይዘጋል ። ያን ጊዜ ኅዘን ይደረጋል

የማይጠቅም ኅዘን ነው ።

፺፮ ያን ጊዜ ጩኸት ይሆናል የማይጠ

ቅም ጩኸት ነው ያን ጊዜ ፍጅት

ይሆናል የማይጠቅም ፍጅት ነው

ወዘሀሎ መትሕተ ዘሀሎ በየብስ
 ወዘሀሎ በባሕር ወዘሀሎ ውስተ
 ከርሃመ. ለአራቂት ዘወድቀ
 ቅርፍተ ሥጋ ዲስ ምድር ይትጋባእ
 ኅብ ዘትካት ምእላዲሁ ።

፺፩ ፪ ወበዳግም ንፍሐተ ቀርን ይሰፈያ

አዕዕምት ምስለ ሥጋ ወይከውን

፺፫ ፫ በድነ ፍጹመ ዘእንበለ አንሰሐስሐ
 ወኢተሐውሶ እስከ ጊዜሁ ።

፺፪ ፪ ወበሣልስ ንፍሐተ ቀርን

ይትነሥኡ መታን ከመ ቅጽበተ

ዓይን ጸድቃን ወኃጥአን እንዘ

ይፀውሩ ምግባራቲሆመ እምዲበ

ምድር ዘተለዎመ ዘገብሩ ከሎ

በመዋዕለ ሕይወቶመ እመሂ ሠናየ

ወእመሂ እኩየ ወታቀውም ጸድ

ቃን በየማንከ ወኃጥአን በጸጋምከ ።

፺፫ ፪ ወታወሥእመ ለገሩያኒከ በቃለ

ብዕዓን እንዘ ትብል ንዑ ኅቤየ

ቡሩካኑ ለአቡየ ትረሱ መንግሥተ

በባሕር ያለውና በየብስ ያለው
 በአራቂትም ሆድ ያለው በምድር
 ላይ የወደቀ የሥጋ ቅርፍትም ሁሉ
 ወደ ቀደመ መገናኛው ይሰበሰብ
 ባል ።

፺፩ በሁለተኛም አዋጅ አጥንቶች

ከሥጋና ከደም ጋራ ይያያዛሉ ያለ
 መንቀሳቀስ ያለ መናወጥም እስከ
 ጊዜው ድረስ ፍጹም በድን
 ይሆናል ።

፺፪ በሦስተኛውም አዋጅ መታን እንደ

ዓይን ጥቅሻ ይነሣሉ ጸድቃንና

ኃጥአን ከፉም ቢሆን በጎም ቢሆን

በሕይወታቸው ዘመን የሠሩትን

ሁሉ ከምድር የተከተላቸውን

ሥራቸውን ተሸክመው ይነሣሉ ።

ጸድቃንን በቀኝህ ኃጥአንንም

በግራህ ታቆማለህ ።

፺፫ ለመረጥሃቸው እንዲህ ብለህ በምስ

ጋና ቃል ትናገራቸዋለህ ። እናንተ

የአባቴ ቡሩካን ዓለም ሳይፈጠር

ሰማያት ዘድልው ለክሙ እምቅ
ድመ ይትፈጠር ዓለም ።

እስመ ርኅብኩ ወአብላዕክሙኒ ።

ጸማእኩ ወአስተይክሙኒ ።

ዐረቁ ወአልበስክሙኒ ።

ደወይኩ ወሐወዕክሙኒ ።

ተሞቃሕኩ ወነብብ

ክሙኒ ።

ነግደ ኮንኩ ወአጎደርክሙኒ ።

፺፬ ወእምዝ ትትመየጥ መንገል ጸጋምክ

ወትገንሐሙ ለኃጥአን በቃለ

ስክየት እንዘ ትብል ሐሩ እምኔየ

ርጉማን ውስተ እሳት ዘለዓለም

ዘድልው ለሰይጣን ወለመላእክ

ቲሁ ።

እስመ ርኅብኩ ወአብላዕክሙኒ ።

ጸማእኩ ወአብላዕክሙኒ ።

ዐረቁ ወአብላዕክሙኒ ።

ደወይኩ ወአሐወዕክሙኒ ።

ተሞቃሕኩ ወአነብብክሙኒ ።

ነግደ ኮንኩ ወአጎደርክሙኒ ።

፺፭ አሚሃ ይትፈጸም ኩሉ አፍ ወልሳን

ዘይነብብ ዓመፍ ወጽልሐት ።

፺፮ አሚሃ ይከውን ኅዘን ዘኢይበቀሶ

ኅዘን አሚሃ ይከውን ክላሕ

ዘኢይበቀሶ ክላሕ አሚሃ ይከውን

የተዘጋጀላችሁን መንግሥተ ሰማያትን ትወርሱ ዘንድ ወደ እኔ ኑ ።

ብራብ አብልታችሁኛልና ።

ብጠማ አጠጥታችሁኛልና ።

ብታረዝ አልብላችሁኛልና ።

ብታመም ጎብኝታችሁኛልና።

ብታሠር መጥታችሁ ጠይቃችሁ

ኛልና።

እንግዳ ብሆን አላድራችሁኛልና ።

፺፬ ከዚህም በኋላ ወደ ግራህ ተመልሰህ

ኃጥአንን በወቀሳ ቃል እንዲህ

ብለህ ትቈጣቸዋለህ እናንተ

ርጉማን ከእኔ ወግዱ ለሰይጣንና

ለሠራዊቱ ወደ ተዘጋጀ ወደ

ዘላለም እሳት ሂዱ ።

ብራብ አላብላችሁኝምና ።

ብጠማ አላጠጣችሁኝምና ።

ብራቆት አላለብላችሁኝምና ።

ብታመም አልጎብኛችሁኝምና ።

ብታሠር አልጠየቃችሁኝምና ።

እንግዳ ብሆን አላሳደራችሁኝምና ።

፺፭ ያን ጊዜ ዓመፅንና ሽንገላን ይናገር

የነበረ አፍና እንደበት ሁሉ

ይዘጋል ። ያን ጊዜ ኅዘን ይደረጋል

የማይጠቅም ኅዘን ነው ።

፺፮ ያን ጊዜ ጩኸት ይሆናል የማይጠቅም

ጩኸት ነው ያን ጊዜ ፍጅት ይሆናል የማይጠቅም ፍጅት ነው

አውያት ዘኢይብቀሶ አውያት
አሜሃ ይኸውን ገዳር ዘኢይብቀሶ
ገዳር ።

፫ አሜሃ ይውገዝ አንብዕ ከመ ማየ
ክረምት ዘአልህ ማገለቅት ወኢተ
ፍጻሜት ወይትፌኖ ላዕሌሆሙ
መብረቅ መሳጢ ወቃለ ነጎድጓድ
ግሩም ወፀዳዕ ኃያል ዘይሰይፍ
ወይከፍል ወይሌሊ ዝውእቱ መክ
ፈልቶሙ ለኃጥአን ።

፬ አሜሃ ታገብእ ምድር ማገፀንታ
ወኢትሰምዕ እም አውያት ወለታ።
አሜሃ ይትከሠት ለነፍስ ምግባራ
ዘገብረት ሁሎ በመቅዕለ ሕይወታ

፭ አሜሃ ከመ ትምሕረነ ወትሣሃለነ
ተማገፀነ በዘበላዕነ ሥጋክ ወበዘ
ሰተይነ ደመክ እስመ አንተ ትቤ
ዘበልዐ ሥጋየ ወሰትየ ደምየ በ
ሕይወት ዘለግለም የሐዩ ።

፮ ወካዕበ ተማገፀነ በማርያም እምክ
አንተ ይእቲ እግዝእትነ ወመድኃ
ኒትነ ወትምክሕተ ዘመድነ በወሊ
ዶተ ዚአከ እስመ አንተ ትቤእ
ዘገብረ ተዝካረኪ ወዘጸውዐ ስመኪ
ሕይወት ዘለግለም የሐዩ ።

ያን ጊዜ ልቅሶ ይሆናል የማይጠ
ቅም ልቅሶ ነው ። ያን ጊዜ ፍጻሜ
ማገለቅት እንደሌለው እንደ
ክረምት ውኃ ዕንባ ይፈሳል ነጣቂ
መብረቅ የሚያስደነግጥ የነጎድ
ጋድ ቃልም የሚቈረጥና የሚከፍል
የሚለይ ብርቱ ብልጭልጭታም
ወደነርሱ ይላካል ። ይኸውም
የኃጥአን ዕድላቸው ነው ።

፯ ያን ጊዜ ምድር አደራዋን ትመል
ሳለች እናትም የቤት ልጅዋን
ጨኸት አትሰማም ። ያን ጊዜ
በሕይወትዋ ዘመን ሁሉ የሠራችው
የነፍስ ሥራዋ ይገለጻል ።

፰ በዚያን ጊዜ ትምረን ይቅርም ትለን
ዘንድ በበላነው ሥጋህ
በጠጣነውም ደምህ ተማፀነናል ።
አንተ ሥጋዬን ለበላ ደሜንም
ለጠጣ የዘላለም ሕይወት አለው
ብለሃልና ።

፱ ዳግመኛም በእናትህ በማርያም ተማ
ዕነናል ይህችውም አንተን በመው
ለድ እመቤታችንና መድኃኒታችን
የባሕርያችን መመኪያ ናት አንተ
መታሰቢያሽን ያደረገ ስምሽንም
የጠራ የዘላለም ደገንነትን ይድናል
ብለሃታልና ።

፫ ወሥልስ ተማገፀን በርእሶሙ ለመላ እክት ወበስደቶሙ ለነቢያት ወበስ ብክቶሙ ለሐዋርያት ለየማኖሮሙ ለካህናት ወበደሞሙ ለሰማዕታት በድንግልናሆሙ ለወራዙት ወደና ግል ወመነኩሳት ወበእምነቶሙ ለመሃይምናን ወመሃይምንት ።

፫፩ አሚሃ መሐረን መሀከን ወተሳሃለን ስብሐት ለአብ ፈናዊ አኩቴት ለወልድ ተፈናዊ ክብር ወስብሐት ለመንፈስ ቅዱስ ማገዳዊ ይእዜኒ ወዘልፈኒ ወለዓለመ ዓለም ።
ይ. ሕ. አሚን ።

፫፪ ይ. ካ. አንብሮ እድ ።
እግዚአብሔር ብሔተ ሥልጣን ወስም ወአልቦ ዘከማሁ ስም በታሕተ ፬ቱ ድድ ወበላዕለ ፯ቱ ሰቀላት ዘፈጠረ ነሎ ዘያስተርኢ ወዘኢያስተርኢ ዘይትዐወቅ ወዘኢ ይትዐወቅ ዘይትገሠሥ ወዘኢይት ገሠሥ ዘገቡእ ወዘክሡት ዘመል ዕልት ወዘመትሕት ።

፫፫ ዘፈጠረ ነሎ በኢጻምዎ ዘእንበለ ፩ዱ አዳም ግብረ እደ አምላክ ።

፫፬ ወይእዜኒ እግዚአ አምላክነ ወመድ ኃኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ንስእለከ ወናስተበቀዑከ በእንተ እለ አድ ነኑ አርእስቲሆሙ በቅድሚከ ከመ ትሠርሐሙ ።

፫ ዳግመኛም በመላእክት አለቆችና በነቢያት ስደት በሐዋርያትም ስብ ከትና በካህናት ሥልጣን በሰማዕታትም በደማቸው ። በወራዙትና በደናግል በመነኩሳትም ድንግልና በወንዶችም በሴቶችም ምእመናን እምነት ተማዕነናል ።

፫፩ ያን ጊዜ ማረን ራራልን ይቅርም በለን ልጁን ለላክ ለአብ ምስጋና ይገባል ለተላክ ለወልድም ምስጋና ይገባል ማሕየዊ ለሚሆን ለመንፈስ ቅጠዱስም ክብር ምስጋናም ይገባል ዛሬም ዘወትርም ለዘላለሙ ።
ይ. ሕ. አሚን ።

፫፪ ይ. ካ. አንብሮ እድ ።
እግዚአብሔር በሥልጣንና በስም የሠለጠነ ነው እንደርሱም ያለ ስም የለም ። ከአራቱ መሠረት በታች ከሰባቱም ሰቀላዎች (ሰማያት) በላይ ሁሉን የፈጠረ ነው የሚታየውንና የማይታየውን የሚታወቀውንና የማይታወቀውን የሚዳሰሰውንና የማይዳሰሰውን የተሠወረውንና የተገለጸውን የላዩንም የታቹንም የፈጠረ ነው ።

፫፫ የአምላክ እጅ ሥራ የሚሆን አንዱ አዳም ሳይቀር ሁሉን ባለመድከም የፈጠረ ።

፫፬ አሁንም አቤቱ አምላካችንና መድ ኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሆይ በፊትህ ራሳቸውን ዝቅ ዝቅ ስላደረጉ ሰዎች እንለምንሃለን እንማል ድሃለንም ታሰናብታቸው ዘንድ ።

፻፮ አልጎቅ ሕፃናቲሆሙ ወአወርዙ ውርዝዋኒሆሙ ሱቅ አእሩጊሆሙ ወአጽንዕ ቅጥቁጣኒሆሙ ዕቀብ አንስቲያሆሙ ወተማኅፀን ደቃው ቂሆሙ ።

፻፯ አጽግብ ርትባኒሆሙ ወአርዊ ጽሙ አኒሆሙ አልብስ ዕሩቃኒሆሙ ወአ ዕርፍ ምንዱባኒሆሙ አንኒ ትኩዛኒ ሆሙ ወአስተፍሥሕ ኅዙናኒሆሙ።

፻፰ አሕዩ ድዉያኒሆሙ ወፈውስ ሕሙ ማኒሆሙ አብርህ አዕይንተ ዕዉራ ኒሆሙ ወአስምዕ ዕዝነ ጽሙማኒ ሆሙ ፍታሕ እሡራኒሆሙ ወቤዙ ጊዉዋኒሆሙ ።

፻፱ አንጽሕ ሥጋቲሆሙ ወቀድስ ነፍሳ ቲሆሙ ወሶብ የአትዉ አብያቲ ሆሙ አንተ እግዚአ ምርሐሙ ወህየ አብጽሐሙ እግዚአ ። ረዐዮሙ ወአልዕሎሙ እስከ ለዓ ለመ ዓለም ።

፻፺ ልጆቻቸውን አሳድግ ጉልማሶቻቸውንም አጎልምስ ሽማግሎቻቸውን ደግፍ የተንቀጠቀጡትን አጽና ሴቶቻቸውን ጠብቅ ልጆቻቸውንም አደራ አስጠብቅ ።

፻፺ የተራቡትን አጥግብ የተጠሙትንም አርካ ለተራቆቹት አልብስ የተጨነቁትንም አሳርፍ የተከዙትን ደስ አሰኝ ያዘኑትንም ደስ አሰኝ የታመሙትንም አድን ።

፻፺ ሕሙማኑንም ፈውስ ። የዕውራኖቻቸውንም ዓይን አብራ የደንቆሮችንም ጆሮ አሰማ እሥሮቻቸውንም ፍታ የተማረኩትንም አድን ።

፻፳ ሥጋቸውን አንጸ ነፍሳቸውንም አክብር ወደ ቤታቸውም በሚገቡበት ጊዜ አቤቱ አንተ መርተህ ከዚያ አድርሳቸው ። አቤቱ ለዘላለሙ ጠብቃቸው ከፍ ከፍም አድርጋቸው ።

በደብረ ዘይት በመላእክት በጳጉሜን አመ ፳፬ኛ ለሰኔ (ዕረፍቱ ለቅዱስ ያዕቆብ) ቀድስ ዘንተ ።

